

še nisi nikdar odvrnil od njih, poglej nanje in usliši jih, o Gospod!

O Gospod, preden pade mrak na tihe domove mrtvih, daj, pogledi milostno na naše prošnje; pogledi milostno v vice; porosi na grobove, nad katerimi so trepetale molitve dragih, svoj obilni blagoslov in —, o Gospod, poglej tudi z milostljivim očesom na grobove, na katerih ni danes gorela svečka, na katerih ni danes nihče klečal. Poglej, o Gospod, tudi na zapuščene grobove! Poglej, o Gospod, na zemljo, ki je podnožje Tvojih nog, poglej na naše prošnje, sprejmi jih iz rok Svojega angela, ki jih nosi pred Tvoje obličje, da bo uslišana naša prošnja: „Usliši nas, usmili se jih, o Gospod!“

Bogumil Gorenjko.

RAD BI ŠEL S PTICAMI.

Po planinah je rumeno vse,
po poljanah širnih golo vse,
v temnem gozdu zapuščeno vse.

V topla kraje ptice plovijo
v jatah črnih čez vodé, goré,
srce moje s sabo zovejo.

Rad i jaz bi pustil mrzli kraj,
sfrčal s pticami tja čez morje,
da ne bilo več bi me nazaj.

Mokriški.

V POLJANI.

Oj, v poljani širni
rožica dehti,
oj, v poljano širno
pa jesen hiti.

Biserne pretaka
rožica solzé,
ko posije solnce
čez goré.

Zimica v poljano
je prišla, —
rožica med listjem
strta vsa . . .

Sokolov.

